

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **M. K.**,
státní příslušnost Ukrajina
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, Vyšní Lhoty
234, 739 51 Vyšní Lhoty

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2020 č. j. OAM-53/LE-BE01-VL-14-PS-2020, o zajištění v zařízení pro zajištění cizinců

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra České republiky **se zrušuje** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 17. 6. 2020 č. j. OAM-53/LE-BE01-VL-14-PS-2020 byl žalobce zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců ve smyslu ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a podle odst. 5 téhož ustanovení byla stanovena doba trvání tohoto zajištění do 28. 9. 2020. Žalovaný vzal za objasněno, že v případě žalobce se lze oprávněně domnívat, že jím podaná žádost o udělení mezinárodní ochrany má za cíl vyhnout se hrozícímu vyhoštění nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve. Žalobcova žádost o mezinárodní ochranu je tedy účelová ve snaze legalizace pobytu a vyhnout se vyhoštění. Dle názoru žalovaného by v případě žalobce nebylo účinné uplatnění zvláštního opatření podle ust. § 47 zákona o azylu.
2. Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu ze dne 16. 7. 2020. V žalobě žalobce žalovanému vytýkal porušení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) v jeho ustanoveních § 3, § 50 odst. 2, 4, § 52 a § 68 odst. 3. Zároveň žalovanému vytýkal porušení ust. § 47 odst. 2 zákona o azylu, neboť v jeho případě je možné použití zvláštního opatření dle tohoto zákonného ustanovení a čl. 8 Listiny základních práv a svobod, neboť byl nezákonně omezen na osobní svobodě. Jeho zajištěním byl porušen čl. 8 odst. 3 přijímací směrnice a čl. 5 Úmluvy o ochraně lidských práv. Žalobce se domníval, že v jeho případě mělo být uplatněno zvláštní opatření podle ust. § 47 odst. 1 zákona o azylu. Použitím těchto mírnějších opatření se žalovaný zabýval stručně a rozhodnutí v této části není řádně odůvodněno. Žalobce dále považuje opatření žalovaného v délce 110 dní jako nepřiměřené účelu, který sleduje. Toto odůvodnění je natolik vnitřně rozporné, že má za následek jeho nepřezkoumatelnost. Žalobce se proto domáhal, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2020 č. j. OAM-53/LE-BE01-VL-14-PS-2020 a z obsahu fotokopie připojeného správního spisu žalovaného a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalovaným (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z předloženého správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že rozhodnutím Krajského ředitelství Policie České republiky hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 9. 6. 2020 byl žalobce zajištěn za účelem správního vyhoštění podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů a doba zajištění byla stanovena na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody. V odůvodnění tohoto rozhodnutí se uvádí, že žalobce byl dne 8. 6. 2020 na ulici Prosecká 97, Praha 9 kontrolován hlídkou policie a bylo zjištěno, že má polské vízum platné do roku 2018. Žalobce byl zjevně pod vlivem alkoholu a byla u něj provedena dechová zkouška s pozitivním výsledkem 2,91‰. Byl proto zajištěn a z důvodu silné opilosti byl umístěn do PZS Bulovka. Dne 9. 6. 2020 uvedl do protokolu o výslechu, že naposledy přicestoval do ČR koncem roku 2018 a od té doby zde pracoval nelegálně jako pomocná síla na stavbě. Je si vědom toho, že nevystoupal na základě

správního vyhoštění, chtěl zde zůstat a vydělat ještě nějaké peníze. Není mu známa žádná překážka pro vycestování a prohlásil, že vycestuje do země původu dobrovolně.

6. Podle ustanovení § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v příjímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody do ciziny nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.
7. Podle ust. § 46a odst. 4 věty první zákona o azylu jde-li o cizince, který je zajištěn podle [zákona o pobytu cizinců na území České republiky](#) a který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, rozhodne ministerstvo o zajištění podle odstavce 1 do 5 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
8. Krajský soud v této věci zjistil, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu dne 10. 6. 2020 v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová. Jak již bylo uvedeno shora, žalobce byl zajištěn rozhodnutím Krajského ředitelství Policie České republiky hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 9. 6. 2020. Žalobou napadané rozhodnutí o jeho zajištění vydal žalovaný dne 17. 6. 2020 a podle protokolu o předání tohoto rozhodnutí bylo toto rozhodnutí žalobci doručeno 24. 6. 2020. Pakliže žalovaný přistoupil k jeho zajištění podle ust. § 46a zákona o azylu, mohl tak učinit ve lhůtě pěti dnů od podání žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Tato lhůta uplynula dnem 15. 6. 2020. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu cizinec, který je omezen na osobní svobodě, je plně v rukou žalovaného, což ovšem znamená i to, že je žalovanému nepřetržitě k dispozici, proto žalovaný musí být schopen rozhodnutí o povinnosti setrvat v zařízení pro zajištění cizinců vydat a doručit cizinci v zákonné lhůtě. Nejvyšší správní soud v této souvislosti opakovaně zdůraznil, že zajištění, ať již podle zákona o pobytu cizinců nebo podle zákona o azylu, představuje mimořádný institut, neboť znamená omezení nebo dokonce zbavení osobní svobody cizince. Jedná se tedy o citelný zásah do jednoho ze základních práv garantovaných čl. 8 Listiny základních práv a svobod (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 107/2017-28). Protože žalovaný doručil rozhodnutí o zajištění žalobci až dne 24. 6. 2020, tedy po marném uplynutí shora uvedené pěti denní lhůty, je jeho rozhodnutí nezákonné.
9. Ze shora uvedených důvodů krajský soud rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a podle odst. 4 téhož ustanovení věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
10. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšnému žalobci žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 4. srpna 2020

JUDr. Petr Indráček

samosoudce